

АВОНАМЕНТ:
за година 40 лева,
за 6 месеца 25 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Първоначални 40 лв.
Други обявления и
реклами по 75 ст. кв. см.
Благодарно-
сти по 40 ст. кв. см.
Детски обявления по
80 ст. на дума.

ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ

СЛУЖИ НА ДЕМОКРАТИЧЕСКИЯ СГОВОРЪ
БУРГАСКИ ОКРЪГЪ.

Излиза всяка
СЕДМИЦА.

Всичко за вѣстника
се изпраща до
редакцията му.

Урежда
Редакционенъ в-тъ

ИВАНЪ ЕВ. ГЕШОВЪ УГАСНА!

До най-отдалеченитѣ и затѣнтени краища на България ще е стигнало вече извѣстието, че жесто-
ката и неумолима смъртъ е покосила живота на
55 годишния разуменъ държавникъ, трудолюбивъ
политикъ, общественикъ, джентлеменъ, прѣданъ слу-
жител на всяка благородна идея и родолюбивъ бъл-
гаринъ **ИВАНЪ ЕВСТРАТИЕВЪ ГЕШОВЪ**.

Душевно смутени и поразени отъ кончината на
ИВАНЪ Е. ГЕШОВЪ, ние нѣмаме думи за да
изразимъ горчивата скръбъ на сърдцата си отъ тая
загуба наложена на България отъ немилостивата
смертъ.

Ние се намираме въ единъ тържественъ мо-
ментъ, когато прѣдъ страшния и величавъ образъ на
смертъта, всички дребнави чувства и страсти млък-
ватъ и отстъпватъ мѣсто на едно високо и силно
чувство: почитъта къмъ благородството на починалия
ИВАНЪ Е. ГЕШОВЪ. Трѣбваше да бжде човѣкъ
приближенъ до покойния, за да оцѣни достойно и
справедливо драгоцѣннитѣ му качества. Трѣбваше
да го слѣди въ проявленията на неговитѣ отноше-
ния къмъ разни лица, за да видѣше у него свѣт-
лостъта на черти, които за мнозина бѣха непознати.
ИВАНЪ Е. ГЕШОВЪ бѣше изобщо отъ ония ек-
спанзивни натури, които се разкриватъ лесно и
когато се разбиратъ при обикновеното съ тѣхъ
съприкосновение. Правдивостъта и честностъта му
отпиха до тамъ, че той рисковаше не веднѣжъ го-
лѣми интереси, за да бързатъ първитѣ запазени. И
свѣстъта му оставаше спокойна.

Честити сж ония държави, които могатъ да
броятъ повече такива граждани като тогава, който
вѣзе завчера въ гроба.

„ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ“ поднася прѣдъ смъртнитѣ
останки на заслужилия български държавникъ из-
раза на своята почитъ, и всички, които таятъ въ
сърдцата си завѣтитѣ, за които „ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ“
рагува отъ основаването си до сега, при вѣстъта за
кончината на **ИВАНЪ Е. ГЕШОВЪ** ще кажатъ:
Вѣчна му память!

ЕДИНЪ СЛОМЕНЪ.

Прѣди 11 години, на 11 мартъ
1913 год. започна атаката на
одринската крѣпостъ. По силата
на една традиция, която трѣбва
свѣто да се запази, българскиятъ
народъ прѣзъ тия дни си спомня
за нечувания героизмъ на своитѣ
синове, отдава почитъ на тѣх-
ната память и като си спомня
скръбно за мивалото, пълно съ
такъвъ избликъ на енергия и
постоянство, той не губи надежда
за своето бждеще.

Прѣвземането на Одринъ не
бѣше една случайна военна опе-
рация, а една планомерна работа.
Атаката на Одринъ се дължи
колкото на героизма на войника,
толкова и на ума на българския
воененъ гений. Българскиятъ на-
родъ минава за народъ, който не
уважава и не тачи своето; той
минава за народъ безъ герои!
А страницитѣ на неговата дивна
епопея сж изпълнени съ най-
смѣли подвизи. Овова, което по-
казва единъ народъ при върховни
изпитания, каквото е войната,
съставлява неговото сжществено
качество, което ще се прояви не
само прѣзъ военно врѣме, но и
прѣзъ врѣмето на мирния трудъ:
упорство, планомерностъ, само-
пожертвуване, вѣра въ успѣха!

Одринъ си остава и като оли-
цетворение на сътрудничество
между два славянски народа:
българския и сръбския. Никакви
последващи събития не могатъ
да изличатъ тоя великъ фактъ,
че при Одринъ българи и сърби
бѣха си подали ръка, бѣха съ-
юзници.

Сломенътъ за Одринъ е една
морална величина, която не се
помрачава отъ никакви лоши ин-
стинкти. Сломенътъ за Одринъ
не прѣчи на добросѣдскитѣ от-
ношения. Той е съживителенъ
изворъ за българската душа, той
напомня и за нѣщо, което си ос-
тава още непостигнатъ идеалъ:
сближение между българи и сърби,
който идеалъ днесъ е потъпканъ
чрѣзъ диво унищожение и умраза.

Земя на плача и страданието.

Въ една статия, помѣстена въ
сръбския в. „Република“, Маке-
дония се наричаше „земя на пла-
ча и страданието“. За да бжде
пълно опрѣдѣлението, би трѣб-
вало да се прибави, че Македо-
ния е земя на плача и страда-
нието, прѣдизвикани тоя пжтъ

отъ звѣрското отнасяне на сла-
вяни надъ славяни, на братя надъ
братя. Това не е, може би, по-
слѣдниятъ срамъ на славянството,
но, въ всеки случай, той за сега
е най-голѣмиятъ.

Македонскиятъ въпросъ не е
единъ изкуствено създаванъ слу-
чай, не е произведение на нера-
зуменъ капризъ. Ако бѣше така,
тогава врѣмето щѣше да го из-
личи. Македонското движение е
една непрѣодолима сила, съ дъл-
боки корени въ самата земя, съ
толкова дълбоки корени, че ни-
кой не може да ги достигне.
Който посѣгне да изсѣче тия ко-
рени съ очудване забѣлзва, че
една първобитна и таинствена
сила изтъква нагорѣ нови фидан-
ки, по-буйни и по-свѣжи. Отъ
всичкитѣ славянски племена на
Балканския полуостровъ, а може
би и между всички славяни, ма-
кедонското племе е, което доказва,
че е въ състояние да принесе
прѣдъ олтаря на своя идеалъ
всички жертви, всички страдания.
И ако сж върни думитѣ на ир-
ландеца Максъ Свиней, който се
умори отъ гладъ за да протес-
тира противъ една чужда власть:
„не е силенъ оня народъ, който
има най-многобройната армия и
най-могъщата флота, а оня на-
родъ, който може да понесе най-
много страдания“; ако сж върни
тия думи — тѣ могатъ да се при-
ложатъ напълно за тая страна
на плача и страданието — Маке-
дония.

Македонцитѣ никой не може
нито да ги вземе, нито да ги
даде, тѣ не могатъ да бждатъ
размѣнна монета, тѣ не сж едно
„население“, което би се считало
щастливо подъ скиптъра на тоя
или оня владѣтель. Македонското
племе е проникнато отъ чувството
на независимостъ и влага една
страшна опоритостъ за нейното
осжществяване. И, както до сега,
македонскиятъ въпросъ разваля-
ше всички егоистични държавни-
чески построения на дребнитѣ
балкански дипломати, тѣй и за
въ бждеще свѣститѣ нѣма да се
успокоятъ до като не се разрѣши
тоя въпросъ. Всяка жестокостъ,
извършена отъ сръбскитѣ управ-
ници, ще разклаща като вулка-
нически трусъ цѣлия Балкански
полуостровъ.

Тоя полуостровъ се управлява
още отъ стари и закоравѣли по-
нятия държавници, които мис-
лятъ, че съ мечъ и огънь могатъ
да управляватъ едно племе, което
е рѣшило да не загине и има
воля да живѣе. Тѣхнитѣ дѣла
забавятъ децата на свободата и

братството между сърби и българи, а това вече е едно голѣмо зло, едно прѣстѣпление прѣдъ бждешето, което се усмихва на неизбѣжното конфедериране на народитѣ.

Македонското движение повдига въпроси за елементарна човѣщина. Ако тия въпроси бждатъ разрѣшени, тогава за славянскитѣ народи на полуострова се отварятъ най щастливи изгледи. Македонскиятъ въпросъ ще се изкорени само когато се разрѣши. Трѣбва най сетѣ да се разбере, че Македония, вмѣсто да бжде бомба, може да бжде брънка за съединение и братство.

ОТЗИВИ И БЪЛЪЖКИ.

Внимателностъ.

Само този позивъ трѣбва да се отправя къмъ гражданитѣ и селенитѣ. Внимателностъ — за да не се изроди положението въ по-нежелателна фаза, която може да застраши окончателно двешниятъ и утрѣшниятъ день. Правителството иска да не се влига шумъ и да не се провокира. Ние сме съгласни съ него, защото една провокация въ сегашно врѣме може да коствава скѣпо на страната. Нека бждемъ трѣзви и нека всѣко събитие мѣримъ съ истинската му мѣрилка.

Тютюнопроизводството у насъ.

Тютюня у насъ се сѣе отъ незапомнени врѣмена, но неговото сѣене бѣ ограничено вслѣдствие голѣмата строгостъ на закона. Отъ извѣстно врѣме закона се измѣни и тютюнопроизводството се увеличи. А увеличи се производството не само поради смекчението на закона, но и поради добритѣ цѣни, които се даваха за доброкачественитѣ тютюни. Тѣзи цѣни поощриха мнозина къмъ засилването тютюнопроизводството. Но ето че черна котка се изпречи на пътя на производителитѣ... Картелиранитѣ тютюнофабриканти виждайки тлѣсти печалби въ миналогодишната реколта на тютюня даватъ на производителитѣ цѣни, които далечъ не плащатъ разноснитѣ имъ. А отъ тютюнопроизводителитѣ има хора бѣдни, хора, които сж заели пари съ тежки и прѣтежки лихви. Това се знае отъ картелиранитѣ фабрики и именно това обстоятелство тѣ считатъ за най главния свой козъ. И тѣ сж строго увѣрени, че цѣнитѣ на тютюнитѣ зависятъ отъ самитѣ тѣхъ, което е дѣйствително неуспоримъ фактъ, тъй като други закупувачи на тютюни нѣма и не ще се явятъ. Значи, тѣ иматъ пълната възможностъ да използватъ тютюнопроизводителитѣ и, може би, това ще имъ се удаде... Но едно тѣ нѣматъ прѣдъ видъ, а то е, че това използване ще е само за една година. Тютюнопроизводството, поради вискиятѣ цѣни на тютюнитѣ, ще се намали, а това ще рѣче цѣнитѣ имъ да се по-

вишатъ. Освѣнъ това, тютюнопроизводителитѣ ще се видятъ принудени да се съюзятъ и сами да продаватъ тютюнитѣ си на чуждитѣ пазари, а не както това ставаше до сега, а това ще донесе увеличение на цѣнитѣ.

Его по какъвъ начинъ заскѣпнѣва у насъ живота. И ние нѣмаме право никому за това да се сърдимъ, освѣнъ на алчността на крупнитѣ капиталисти за голѣми печалби. Противъ тая алчностъ всички трѣбва да поведемъ война, защото тя не носи нищо добро за народа, а копае неговия гробъ.

Нашитѣ шосета.

Въ голѣма занемара сж тѣ. На кждѣто и да тръгнете, особено изъ Южна България, не ще намѣрите нито едно шосе, което да ви задоволи, въпреки събираниѣ пѣтви повинности и отбиване трудовата. Да тръгнете напр. отъ Сливенъ за Ямболъ или обратното, ще видите шосе прилично на стари гробища. А да се каже, че нѣма съ що да се поправи — че липсва чакълъ и пѣськъ ще излъжете. Чакълъ и пѣськъ има толкo много щото не само ще ремонтира шосето, но ще има и запасъ да остане. Липсва значи инициатива за ремонтъ. Да изясниме, да посочваме голѣмото значение на пѣтищата, струва ни се, е излишно, защото ако тѣ нѣмаха своето значение нѣмаше да има нужда отъ инженери, на които държавата плаща именно за грижитѣ имъ за тия пѣтища. На тия инженери именно обръщаме вниманието да влѣзатъ въ ролята си.

Основата на едно високохуманно дѣло.

Отъ паметитѣ на земята е била въ частно владѣние. Всички сж имали дѣлъ отъ нея и използвали за прѣживяване. Но земята не расте, а хората се увеличаватъ, което знача да се дребни на по-малки парцели. Въ много гѣстонаселени мѣста тя е останала въ владѣние на малко хора, а овия, които сж се обезземлявали по едни или други причини, сж се виждали принудени да дирятъ чрѣзъ трудъ прѣхраната си отъ други източници. Тѣзи хора, наречени работници, сж влагали и влагатъ своитѣ физически сили и умствени способности не само въ обработването на земята, но и въ индустриалнитѣ заведения. Владѣтелитѣ на земята и индустриалцитѣ, естествено, сж заплащали и заплащатъ тѣхния трудъ. Обаче, живота не стои на едно ниво, той еволюира, а заедно съ неговото еволюиране и работника все повече и повече се култивира, а това значи заскѣпване и на самия му животъ. Това заскѣпване налага добиване и на по-голѣми срѣдства. Господаритѣ пъкъ не схващатъ и не искатъ да разбератъ тая аксиома и не увеличаватъ възнаграждението на работничеството. А отъ тукъ незадоволството всрѣдъ работническитѣ маси, отъ тукъ и съюза-

ванията съ ясно опрѣдѣлена цѣль: водене борба съ работодателитѣ за по голѣмо възнаграждение на работницитѣ, споредъ нуждитѣ на живота.

Тая истина е съзната отъ г-да Андонъ & Михайловъ, текстилни фабриканти и тѣ съ специаленъ правилникъ, при ясно изложени условия, освѣнъ надницитѣ на работницитѣ сж образували единъ фондъ за сѣщитѣ, отъ който ще се ползватъ при нещастни случаи и старостъ. Съ тоя фондъ се гарантиратъ не само работницитѣ въ случай на злополука, инвалидностъ и старостъ, но и тѣхнитѣ сѣмейства въ случай на смъртъ. Въ случай, че работника умрѣ прѣждеврѣменно, съгласно чл. 21 отъ правилника, на сѣмейството му се дава еднократна помощъ опрѣдѣлена въ чл. 22, отъ 20000 лева.

Да се направи повече отъ това за работницитѣ отъ страна на господаритѣ, струва ни се, е невъзможно. Положената основа на това високо хуманно дѣло е повече отъ похвална и ние желаемъ това дѣло да се усвои отъ всички работодатели. Нека всички се погрижатъ за благоденствието на своитѣ работници, а работницитѣ да бждатъ добросѣщити и не мислятъ, че работятъ чужда, а своя работа! Високопохвалната идея на г-да Андонъ & Михайловъ не ще бжде злѣ да се усвои и отъ самитѣ работници — да отдѣлятъ и тѣ отъ залъка си по нѣколко лева ежеседмично за образуване фондъ, отъ който да се ползватъ въ случай на нещастие, а не да даватъ разни вноски, които потъватъ въ бездѣнитѣ джебове на лентяи, които нѣматъ нищо общо съ работничеството.

Работнико, помози си самъ, та и Богъ да ти помогне!

СОЛЪ КАМЕННА

РОМАНСКА ЧЕРНА

специално за добитѣкъ

пристигна въ магазина на

Пан. Тодоровъ - Сливенъ.

БЪЛГАРСКА БАНКА

КЛОНЪ СЛИВЕНЪ

Площадъ „Х. Димитъръ“

КАПИТАЛЪ 30 МИЛИОНА ЛЕВА

ЦЕНТРАЛА — СОФИЯ. КЛОНОВЕ: ВАРНА, ПЛОВДИВЪ, РУСЕ, БУРГАСЪ

Извършва всѣкакви банкови операции. Приема влогове — срочни и безсрочни при най износни условия. Прави преводи на всѣкакви суми за България и странство. Приема влогове съ спешни книжки на износни условия.

Телеграфически адресъ: Промисленбанкъ.

Телефонъ № 57.

Печатница и книжарница „Трудъ“ — Сливенъ.

ХРОНИКА

Въ махалата „Сухата чешма“ има ухапани отъ бѣсно куче отъ двата пола 6 лица. Носи се слухъ изъ града, че имало нѣколко бѣсни кучета неубити до сега. Не ще бжде злѣ да се взематъ съответнитѣ мѣрки за прѣдпазване на града отъ тая напасть.

Баллийската захарна фабрика, споредъ сведенията ни, рѣшила да доплати на своитѣ цеклопроизводители, съгласно писмото ѝ отъ 9 априль 1923 год. Даво сведенията ни сж вѣрни, за да не става нужда да пишемъ обширно по тоя въпросъ.

Нашиятъ отличенъ политически приятель г. Стефанъ Стефановъ Шейредовъ, адвокатъ въ гр. Бургасъ, се е сгодилъ за сватбата г-ца Еленка Първова отъ гр. Калюферъ, по настоящемъ учителка въ гр. Бургасъ. Нашитѣ честитавания.

ДОПИСКИ

По поводъ писаното отъ почитаемия капациетъ по музика и журналистъ г. Д. Михайловъ, въ издавания отъ него в. „Хаджи Димитъръ“, по концерта Братя Владигерови.

Въ колонитѣ на който и да било вѣкъ, когато се съобщава за даденъ концертъ, обикновено, даватъ се рецензии отъ сведущи лица. Тѣй като, по всичко изглежда, че у редактора липсватъ дори и елементарни разбирания по музиката: той е гледалъ да долови нѣкое странично мнѣние и впоследствие се занимае само съ него. Отъ тѣмъ и многозначителното присторено внимание, съ което той парадиралъ на концерта, за прикритие на... и въ резултатъ е останалъ съ силни впечатления само отъ... обръщането нотитѣ, съ което се занимава обширно въ „рецензията си“.

Гражданинъ.

ВАЖНО за църковнитѣ и н-ства отъ Слив. Епархия.

Само художника иконописецъ АТАНАСЪ Н. КАВРЪКОВЪ, отъ гр. Сливенъ, има разрѣшение отъ Св. Сливенска Митрополия да изобразява икони за църквитѣ въ Епархията. Сжщия изработва и тембла, както и разни шнафове и тронове. Работи на цѣни умѣрени и всѣка своя работа прѣдставя въ Св. Митрополия, на удобрѣние.

Адресъ:

Ат. Н. Кавръковъ — Сливенъ.